

lépett színpadra, melyen 23 évet töltött. 1915. aug. 1-én nyugdíjazták. — Neje: Kovács Laura, recitátornő, sz. 1866-ban, Beregszászon. 1882-ben lett színésznő. Sággy Zsigmondnál. 1914. ápr. 1-én nyugalomba vonult.

Jáni Gyula, színész, sopronmegyei születésű. A soproni evang. hittani intézetben végezte tanulmányait és azután német színész lett. 1876-ban határozta el, hogy magyar színész lesz. A Nemzeti Színházban 1877. szept. 17-én lépett fel először a »Velencei kalmár«-ban a gondolkozó és tehetséges színésznek bizonyult. Paulay tanácsára választotta Shylock szerepét, melynek zsidó jellege eltűri az idegenszerű kiejtést. De ez nem igen volt észrevehető. Szept. 26-án »Othello«, szept. 30-án mint szerződött tag: »Ifj. Fromont és id. Risler« (id. Risler) szerepében lépett fel.

Jáni János, színész, majd színiigazgató, megh. 1907. júl. 12-én, Turócszentmártonban. 1903-ban nyugalomba ment. Arról volt nevezetes, hogy évekig el volt egy társulatnál. (1882. okt. havától igazgató volt Gál Sándorral és Szigeti Gézával. 1886. május havában Erzsényes Istvánnal és Hevesi Józseffel társult.)

Jánnyné Mariska, karénekesnő, 1894. febr. 1-től 1897. máj. 31-ig volt a M. Kir. Operaház tagja.

Jánó Amália és Zsuzsanna. Úttörő színésznők a kolozsvári színtársulatnál 1793-ban. Zsuzsannáról gr. Bethlen Elek így emlékezik meg: »Valósággal legjobban játszott, de mérgessége a társaság előtt már türehetlen volt, mely annyira ment, hogy a játék közben is megmérgelevén magát, kijönni nem akart. Tartván azért a társaság tőle, nehogy többször nagyobb szégyent valljon, elbocsáttatott.«

János, Finnland hercege, színjáték 5 felv. Írta Weissenthurm Franul Johanna, osztrák udvari színésznő. Ford. Kossuth Lajos. Bem. 1839. máj. 21-én, a Nemzeti Színházban. (Lásd róla: Kossuth Lajos-címűt.) (Bartha Jánosnak híres szerepe volt. Szigligeti ebben a szerep-

ben látta először Budán s ezért írta neve után a Finnlandi nevet. (»Kilépett egy fejedelmi alak: Bartha, azaz Finnlandi János.«) Felületes olvasás következtében a Finnlandi név mint Bartha János családi neve került bele az Inceze Henrik-féle 1908-ik évi Színészeti Almanachba s onnan a jelen lexikonba is. Ez azonban tévedés. Barthának nem Finnlandi volt a családi neve, hanem *Bartha*.

János király, tört. dráma 5 felv. Írta Shakespeare. Ford. Arany János. Bem. 1883. jan. 23-án, Kolozsvárott, Egressy Gábor rendezésében. A Nemzeti Színház 1892. dec. 22-én mutatta be, ezzel a szereposztással: János király: Gyenes László, Henrik herceg: Székely Kornélia; Arthur herceg: Márkus Emilia; Mareshal Vilmos: Szigeti Imre; Langsword V.: Egressy Ákos; Bigot Róbert: Hetényi Béla; De Burgh Hubert: Ujházi Éde; Faulconbridge Filip: Nagy Imre; Pomfeiti Péter: Tóth Imre; Fülöp király: Szacsavay Imre Lajos (dauphin): Mihályfi Károly; Pandolf: Bercsényi Béla; Eleonora: Felekyné; Constanzia: Jászai Mari; Blanka: Alszeghy Irma. Felújították 1906. okt. 11., 1911. máj. 9., 1917. márc. 15., 1922. febr. 2.

János vitéz, 3 felvonásos daljáték, Petőfi hasoncímű költeménye után írta Bakonyi Károly. Zenéjét Heltai Jenő versire dr. Kacsóh Pongrác szerezte. Bemutató előadása 1904. november 18-án volt a Király Színházban, ifj. Bokor József rendezésével. A főszereplők voltak: János vitéz: Fedák Sári; Iluska: Medgyaszay Vilma; Bagó: Papp Mihály; Mostoha: Csatay Janka; Királyleány: Szamosi Elza; Király: Németh József. 100-ik előadása: 1905. febr. 17-én volt Stoll Károly főrendező rendezésével. A többi fontosabb dátumok ezek: 1905. június 10-én elérte a 200-ik előadást; a következő év április 6-án volt a 300-ik előadása; ezután hosszabb szünet áll be a jubileumok sorozatában, egészen 1913. május 23-ig, amidőn újabb diadalhoz jutott: a 400-ik előadáshoz. Előadták a Népoperaiban is, a Király Színház együttesével (1917. febr. 11-én, délutáni előadásban) és pedig 465-ödször. 500-ik előadása 1920. január